ततो येनाम्बुदानानि ज्ञतान्यवरसास्तथा। दत्ताः स तस्य आञ्चादमापदि प्रतिपद्यते ॥ ५० ॥ श्रवानि येन दत्तानि श्रद्वापूर्तेन चेतसा। सोऽपि तृप्तिमवाप्रोति विनाष्यकेन वै तदा ॥ ५१ ॥ येनान्ततानि नोक्तानि प्रीतिभेदः हतो न च। चास्तिकः यह्धानय स सुखं सत्युसक्ति॥ ५२॥ देवब्राह्मखपूजायां ये रता मानुसूयवः। गुक्ता वदान्या ज्ञीमनतस्ते नराः सुखमृत्यवः ॥ ५३ ॥ यो न कामान संरक्षान देवादर्ममुत्सृजेत्। यबोक्तकारी सौम्यय स सुखं सत्युसक्कति ॥ ५८ ॥ अवारिदायिनो दाइं चुधान्वानन्नदायिनः। प्राप्नुवन्ति नराः काखे तस्मिन्गृत्वावुपस्थिते ॥ ५५ ॥ भीतं जयनीत्धनदास्तापं चन्दनदायिनः। प्रायञ्जी वेदनां कष्टां ये चानुदेनकारिणः ॥ ५६ ॥ मोज्ञाज्ञानप्रदातारः प्राप्नुवन्ति मज्ज्ञयं। वेदनाभिरुदग्राभिः प्रपीक्यन्तेऽधमा नराः ॥ ५७ ॥ कूटसान्ती स्वावादी यदासदनुत्रास्ति वै। ते मोइस्रत्यवः सर्वे तया वेदविनिन्दकाः ॥ ५८ ॥ विभीषणाः पूर्तिगन्धाः क्रूटमुद्गरपाखयः। त्रागच्छन्ति दुरात्मानो यमस्य पुरुषात्तदा ॥ ५८ ॥ प्राप्तेषु दक्पयं तेषु जायते तस्य वेपयुः। क्रन्दर्शवरतं सोऽय आहमात्रसुतानय ॥ ६० ॥